

[Birgith Mogensen]

pest, kolera m.v., som vor nugældende epidemilov omhandler og dækker.

Det er imidlertid en kendsgerning, at ungdomsnarkomani smitter indirekte, især hvis unge mennesker opholder sig i de såkaldte narkomiljøer. Vi kender utallige eksempler på, at narkobagmænd og mellemhandlere gratis forsyner ikke-narkomaner med stof i nogle dage. Derefter er disse unge mennesker tilvænnet, og dermed er de narkomaner. Alt så har bagmænd og narkohandlere skabt en ny kunde ved at smitte vedkommende med gratis stof. Men som nævnt, denne form for smitte kan ikke sammenlignes med de smitteformer, epidemiloven omhandler. Dog skal nævnes, at stiknarkomaner tit erhverver sig en smitsom leverbetændelse, og i sådanne tilfælde skal vedkommende naturligvis indlægges i henhold til epidemilovens tvangsbestemmelser.

Jeg mener ikke, at vi kan eller skal ændre epidemilovens bestemmelser, således at narkomaner kan tvangsindlægges. Det vil bl.a. skabe et utilsigtet skred, idet de, der kæmper imod pillemisbrug og alkoholisme, med lige så god ret vil kunne forlange nævnte misbrugergrupper tvangsindlagt til afvæning.

Praktisk og økonomisk tænkt er det også uladsiggørligt. F.eks. har vi slet ikke hospitalskapacitet til 10.000-15.000 ungdomsnarkomaner. I øvrigt er ambulans behandling af narkomaner mere hensigtsmæssig, fordi et meget vigtigt led i behandlingen er at sluse patienten ind i en eller anden form for beskæftigelse eller undervisning.

Jeg har udarbejdet og for få dage siden indleveret til folketingets sekretariat et gennemgribende reformforslag, som kan ændre vor hidtidige fejlslagne narkopolitik til en resultatgivende narkopolitik uden brug af epidemilovens tvangsbestemmelser.

Tyroll (VS):

Som det allerede er blevet sagt, har der været en debat her i salen den 29. november 1979, hvor man mere udførligt kunne drøfte, hvilke problemer der er i forbindelse med narkotika, og hvordan man kunne finde frem til løsninger. Allerede ved den lejlighed havde vi mulighed for fra VS' side klart at manifestere, at vi ikke opfatter narkomani som en sygdom, men mener, at narkomanien fremkommer på baggrund af nogle sociale og

samfundsmæssige problemer. Vi er enig med indenrigsministeren i de betragtninger, som blev fremsat om forholdet til epidemiloven. Jeg vil godt benytte lejligheden til at understrege, at de tanker, som er lagt frem fra fremskridtspartiets side her, ligger uendelig fjernt fra VS' holdninger. Uendelig fjernt, ligesom de løsninger, som man har peget på på andre områder, f.eks. på arbejdsløshedsområdet, hvor man på det nærmeste ville lave et slavemarked for arbejdsløse, og hvor man har vist, at man forleden dag ønskede at kriminalisere og fængsle strejkende lønarbejdere. Det er mere den slags metoder, som kommer til udtryk i dette forslag, end noget af det, som man forsøger at tiltage sig i debatten, en eller anden social forståelse eller noget i den retning. Det er svært at ane det i de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Men vi afviser altså denne tvangsbehandling af narkomaner; vi mener, det er den stik modsatte retning, man skal gå i. Vi har tidligere vist, hvordan disse store sociale og psykologiske problemer bl.a. i højere grad burde løses ved en effektiv indsats i hele det politiske virke for at skaffe helt andre samfundsmæssige forhold end dem, der er til stede i dag. Alene den kraftige kriseudvikling på alle områder bevirker, at enkelte mennesker i allerhøjeste grad har grund til at føle, at der måske er tale om en fejl hos dem selv, en manglende mulighed for selv at leve op til de udfordringer, der ligger, og at det altså ikke så meget er en kritik, der retter sig imod det samfund, som ikke er i stand til at skabe en ordentlig livsform, et ordentligt livsindhold. Det er her, problemerne ligger, det er her, der må sættes ind. Det samme gælder, når vi ser på de alkoholproblemer, der er. Men det er jo ikke her, man har set at fremskridtspartiet vil tage fat. Tværtimod, her har man vist at man har nogle reaktionære holdninger, som ødelægger på en lang række områder, hvis de får tilstrækkelig opbakning.

I stedet for denne isolation af narkomaner, som ligesom er indeholdt i dette forslag, er der brug for en langt stærkere kontakt til det omgivende samfund. Der er brug for, at man i langt højere grad sørger for, at der er mulighed for revalidering, efteruddannelse og arbejde, at der er mulighed for at få de uddannelsespladser til narkomaner, som er nødvendige, at der er mulighed for at finde beskæftigelse til narkomaner, som er under